

TIMESILENCE PHOTOGRAPHY

friends

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ/QUARTERLY PUBLICATION - ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ / FALL 2022

04

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ / INTRO

06

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ / MEETING WITH AN ARTIST

32

ΜΗΝΙΑΙΕΣ ΘΕΜΑΤΙΚΕΣ / MONTHLY PROJECTS

76

Η ΟΜΑΔΑ / THE TEAM

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ / PRESENTATION

JOANA DIONISIO

ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΕΣ / CONTRIBUTORS

ALEXANDRA MANSTON

DIMITRA KITSIOU

EFI LASKARI

SAKIS MOUCHTARIDES

STEFANOS CHRONIS

THANOS KOKKINIS

YIANNIS KRIKIS

YIORGOS PAPADOPOULOS

ΚΑΛΩΣ ΗΛΘΑΤΕ!

Ονομάζομαι Γρηγόριος Μούτσιος και είμαι ο δημιουργός και κάτοχος του ιστότοπου

TIME SILENCE PHOTOGRAPHY

και της αντίστοιχης σελίδας στο Facebook. Από τον Δεκέμβριο του 2019 διαχειρίζομαι και συντονίζω την ομάδα καλλιτεχνών:

TIME SILENCE PHOTOGRAPHY friends

Περισσότερες πληροφορίες για μένα και τη δουλειά μου μπορείτε να βρείτε στον ιστότοπο: **timesilence.com**.

Η τριμηνιαία έκδοση, που αυτή τη στιγμή διαβάζετε είναι μία προσπάθεια συγκέντρωσης φωτογραφικών και όχι μόνο εργασιών που υποβάλλονται στην ομάδα από τα μέλη με βάση μηνιαίες θεματικές. Κάθε τρίμηνο η έκδοση φιλοξενεί και έναν επιλεγμένο καλλιτέχνη από την Ελλάδα ή το εξωτερικό παρουσιάζοντας ένα μέρος της καλλιτεχνικού του έργου.

Το ηλεκτρονικό περιοδικό εκδίδεται ήδη για πάνω από δύο χρόνια και στο διάστημα αυτό παρουσιάστηκε μέσα από τις σελίδες του, μεγάλος αριθμός καλλιτεχνών τόσο από την Ελλάδα όσο και από το εξωτερικό.

Σε αυτό το τεύχος καλεσμένος είναι η φωτογράφος και εικαστικός **Joana Dionisio** η οποία μας παρουσιάζει

δύο ενότητες από τη δουλειά της. Ακολουθούν οι επιλεγμένες μηνιαίες θεματικές μελών της ομάδας:

Σεπτέμβριος 2022: “Οικειότητα”

Οκτώβριος 2022: “Βλέμμα”

Νοέμβριος 2022: “Ελεύθερο θέμα”

Οι θεματικές αναπτύσσονται από τα μέλη της ομάδας στη διάρκεια κάθε μήνα και υποβάλλονται μέχρι το τέλος του στην συντακτική ομάδα. Η μόνη υποχρέωση είναι να αποτελούνται από πλήθος φωτογραφιών όπως αυτό ορίζεται στη σχετική ανακοίνωση, η μεταξύ τους συνάφεια και η σχέση τους με το εκάστοτε θέμα.

Θα ήθελα να ευχαριστήσω όλους τους συμμετέχοντες για τη διαρκή τους υποστήριξη και να τους συγχαρώ για τις εξαιρετικές δουλειές που κάθε φορά στέλνουν. Θερμές ευχαριστίες και στην ομάδα υποστήριξης αυτού του εγχειρήματος για την ουσιαστική βοήθεια που μου προσφέρουν. Μπορείτε να μάθετε περισσότερα για την ομάδα σύνταξης στις τελευταίες σελίδες της έκδοσης αυτής.

Κλείνοντας, θα ήθελα να τονίσω ότι η ομάδα **TIME SILENCE PHOTOGRAPHY friends** είναι ανοικτή σε όποιον αγαπά τη Φωτογραφία και την Τέχνη γενικότερα και με χαρά περιμένουμε τη συμμετοχή του σε αυτή.

WELCOME!

My name is Gregory Moutsios and I am the creator and the owner of the website

TIME SILENCE PHOTOGRAPHY

the corresponding Facebook page as well as the founder of the Facebook artist group:

TIME SILENCE PHOTOGRAPHY friends

initiated in December 2019.

More about myself and a sample of my work can be found on my Facebook page or on my website **timesilence.com**.

The quarterly edition you are reading right now is an attempt to gather project-based art works being submitted to the above mentioned group on a monthly basis.

The e-zine is being published for more than two years and I'm very happy that during this period the contributions increased significantly and a lot of artists from Greece or abroad were presented here.

In this issue our guest is the photographer and visual artist **Joana Dionisio**. She presents to us two series

of her work. Next, we present to you the three monthly projects and a choice of the participants in our group.

The topics are as follows:

September 2022: "Intimacy"

October 2022: "Gaze"

November 2022: "Free - Artist's choice"

The topics were freely developed by the artists presented here, under the commitment to consist of a series of three photographs and with some consistency among them.

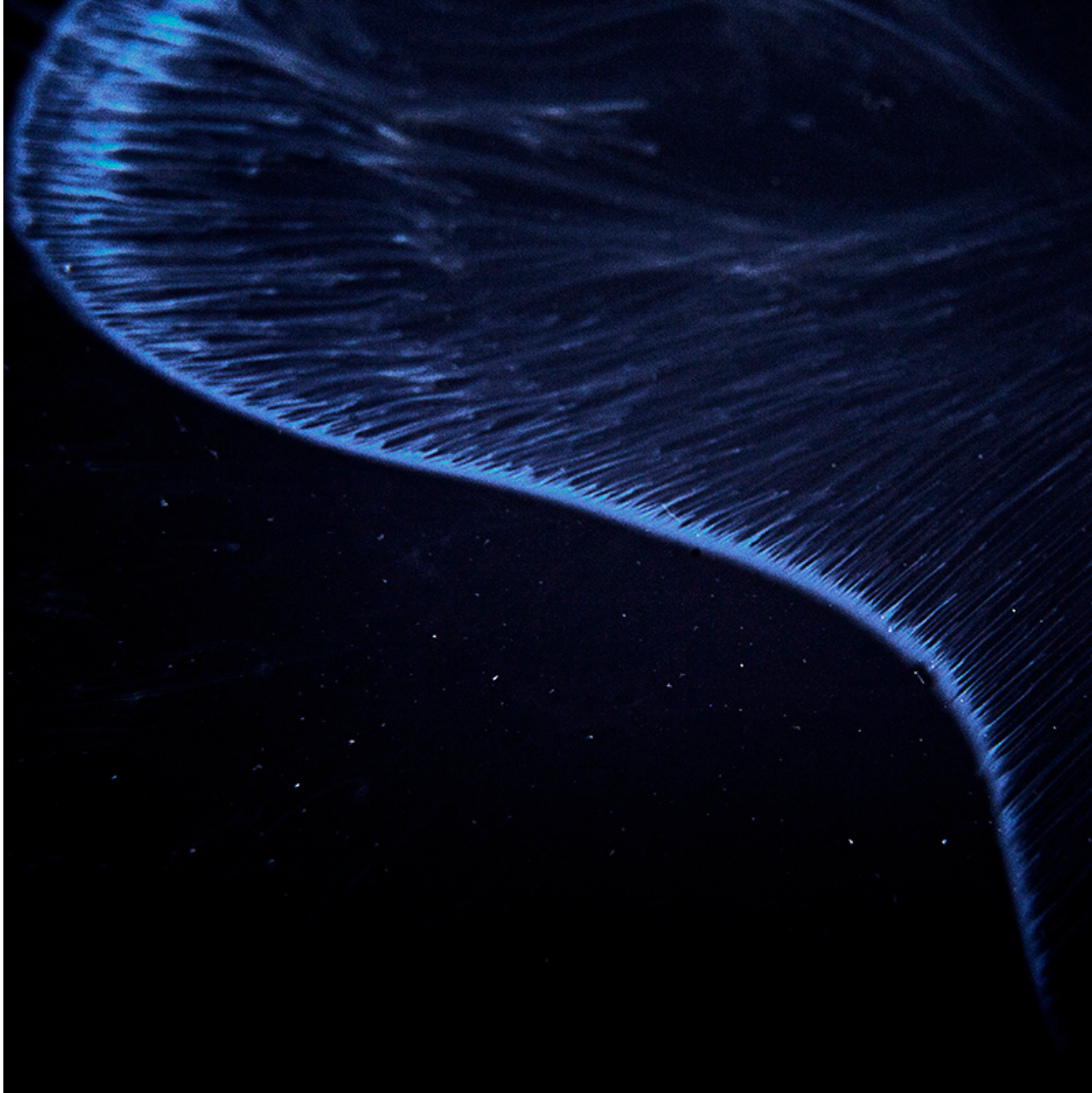
We would like to thank all the contributors for the continuous support and their exceptional artwork and the support team as well, for their great efforts. Don't forget to read them at the last pages of this issue.

The group **TIME SILENCE PHOTOGRAPHY friends** is open to anyone who wants to become a member. Its basic prerequisites are photography and visual arts, a passion for artistic communication and an open mind. So, enjoy my friends' work and doubt not that we will be very happy to communicate with you.

MEETING WITH AN ARTIST

JOANA DIONISIO

Εικαστικός από την Πορτογαλία, απόφοιτος της σχολής Σχεδιασμού Προϊόντων και Οπτικοακουστικών Επικοινωνιών. Το 2021 ολοκλήρωσε το Master στην Καλλιτεχνική Φωτογραφία στο IPCI. Όταν τελείωσε τη σχολή, η Joana **εργάστηκε για σχεδόν 4 χρόνια στη Farfetch ως φωτογράφος** και αυτή τη στιγμή εργάζεται στον τομέα της φωτογραφίας ως ελεύθερη επαγγελματίας αναπτύσσοντας παράλληλα τα προσωπικά της έργα.

Έχει ήδη εκθέσει τη δουλειά της σε ατομικές και ομαδικές εκθέσεις, μεταξύ άλλων στα **Encontros da Imagem, CPF, Palacio das Artes, Bienal de Cerveira, Vieira da Silva Gallery, PB27 Gallery, Amarante fest**. Το βίντεό της **“Lady perfection”** προτάθηκε για βραβείο καλύτερης σκηνοθεσίας στο Φεστιβάλ Μόδας του Πόρτο, ενώ πρόσφατα ήταν φιναλίστ στον διαγωνισμό **Bienal Jovem de Loures**. Επιπλέον, επιλέχθηκε για κριτική πορτφόλιο με τους **Jim Goldberg** και **Alessandra Sanguinetti**, καθώς και για το βιβλίο **FRESH EYES** ως αναδυόμενο ευρωπαϊκό ταλέντο φωτογραφίας από το περιοδικό **GUP** και συμμετείχε στην έκδοση του βιβλίου **“Rostos da Maré”**. Το έργο της είναι έντονα αυτοβιογραφικό, διερευνά θέματα όπως η ταυτότητα, η οικογένεια και η μνήμη, και στοχάζεται γύρω από τον τρόπο με τον οποίο τα ανθρώπινα όντα σχετίζονται με τον εαυτό τους και με τον κόσμο.

Visual artist from Portugal, graduated in Product Design and in Audiovisual Communication Technologies. In 2021 she completed the Master in Artistic Photography at IPCI.

After finishing her degree, Joana worked for nearly **4 years at Farfetch as a photographer** and she is currently working within the area of photography as a freelancer while continuing to develop her personal projects.

She has already **exhibited her work in individual and group exhibitions, at Encontros da Imagem, CPF, Palacio das Artes, Bienal de Cerveira, Vieira da Silva Gallery, PB27 Gallery, Amarante fest**, among others. **Her video “Lady perfection” was nominated for best director of author films at the Porto Fashion Film Festival** and recently she was **finalist at the Bienal Jovem de Loures competition**, was selected for the portfolio reviews with **Jim Goldberg** and **Alessandra Sanguinetti**, was **selected for the FRESH EYES book as an emerging European Photography Talent by GUP Magazine** and **participated in the publication of the book “Rostos da Maré”**

Her work is characterized by a strong autobiographical strand, that explores themes such as identity, family and memory, reflecting on how human beings relate to themselves and to the world.

WEB: hjoanadionisiophotographer.com

INSTA: [joanadionisio_](https://www.instagram.com/joanadionisio_)

JOANA DIONISIO

Και το σχήμα των πραγμάτων εξαφανίστηκε για λίγο

Η σχέση του ανθρώπου με τον θάνατο αλλάζει με την πάροδο των χρόνων. Αν στο Μεσαίωνα η ανθρώπινη πεπεραστικότητα βιώνονταν με εξοικείωση, τον 20ο αιώνα έγινε ένα είδος «μη γεγονότος».

Σε μια κοινωνία που χαρακτηρίζεται από την επιθυμία να παρατείνει την νεότητα επ άπειρον, η αναπαράσταση του τέλους ενός κύκλου ζωής θεωρείται ως αποτυχία και ως εκ τούτου θα πρέπει να αποφεύγεται. Ωστόσο, εάν δεν μπορούμε να θέσουμε τα όρια της ζωής μας, πώς μπορούμε να συνδεθούμε με αυτήν και με τον εαυτό μας;

Αυτό το έργο προέκυψε από την αντίθεση συναισθημάτων που εμφανίστηκαν μετά το θάνατο του πατέρα μου και που με ανάγκασαν να σκεφτώ τους περιορισμούς της ανθρώπινης ύπαρξης. Επιδιώκει να αναλογιστεί τον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζουμε την απώλεια κάποιου κοντινού μας προσώπου και την αντίληψή μας για το δικό μας πεπερασμένο.

Λαμβάνοντας υπόψη ότι αυτές οι έννοιες παρουσιάζονται μέσω μίας πρακτικής που απαθανατίζει τη ζωή μέσω της αναπαράστασής της, τι σημαίνει για τη φωτογραφία να απεικονίζει την απουσία του θέματος και ποιος είναι ο ρόλος της φωτογραφίας στην εμπειρία του πένθους;

Μέσα από μια αφήγηση ανάμεσα σε αντίθετες και συμπληρωματικές δυνάμεις, ανάμεσα σε αυτό που είναι παρόν και σε αυτό που απουσιάζει, ανάμεσα στην πραγματικότητα και στην μυθοπλασία, στο «εδώ» και στο «εκεί», υπάρχει μια ευρύτερη εικόνα της αίσθησης της ύπαρξης μας. Ίσως, κάπου ανάμεσα της επίγνωσης της δικής μας θνητότητας και της επιθυμίας για αθανασία, μπορούμε να βρούμε την ευκαιρία να ζήσουμε πραγματικά.

JOANA DIONISIO

And the shape of things disappeared for a while

How man relates to death has been changing over time. If in the Middle Ages human finitude was experienced with familiarity, in the 20th century it became a kind of “non-event”.

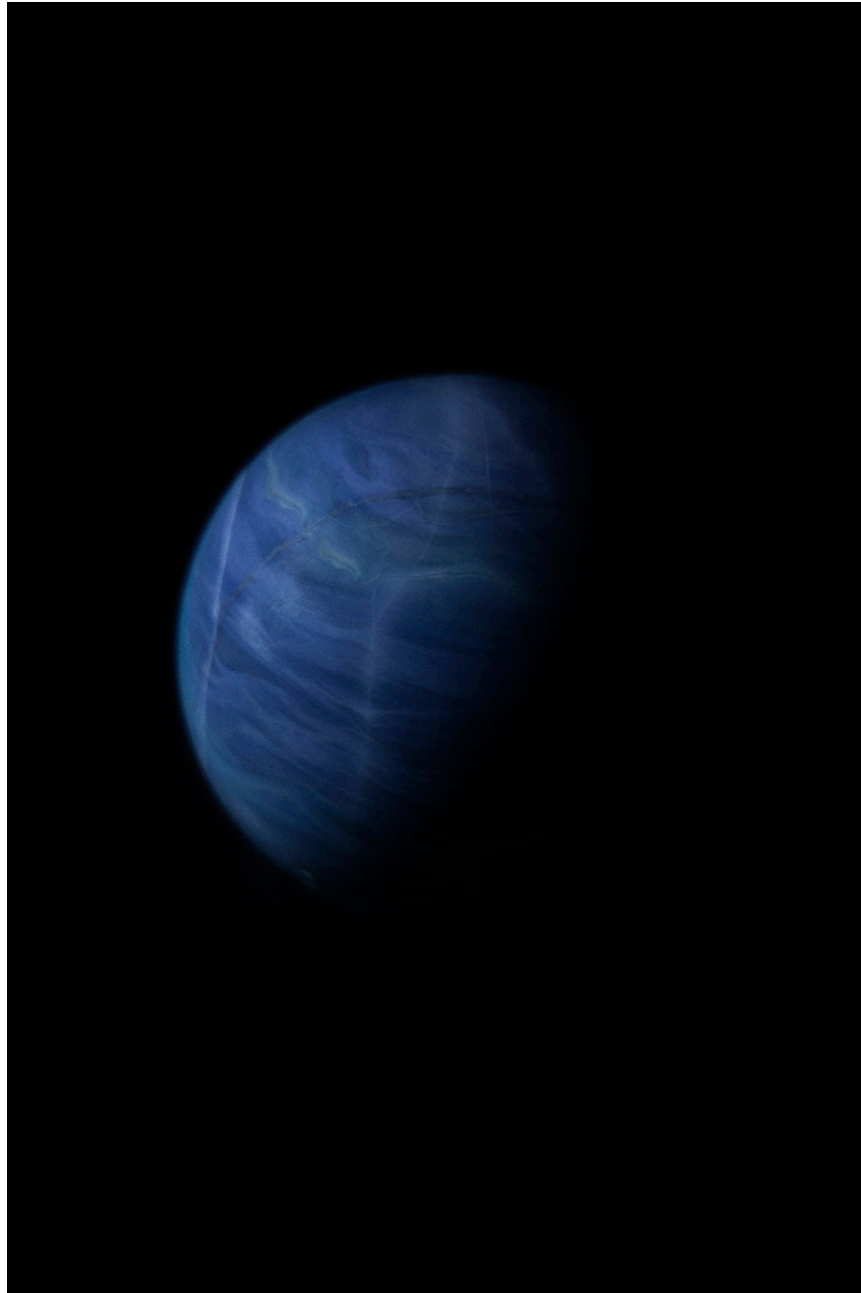
In a society marked by the desire to prolong youth to infinity, the representation of the end of a life cycle is seen as a failure and therefore should be avoided. However, if we cannot set the limits of our own life, how can we connect to it and to ourselves?

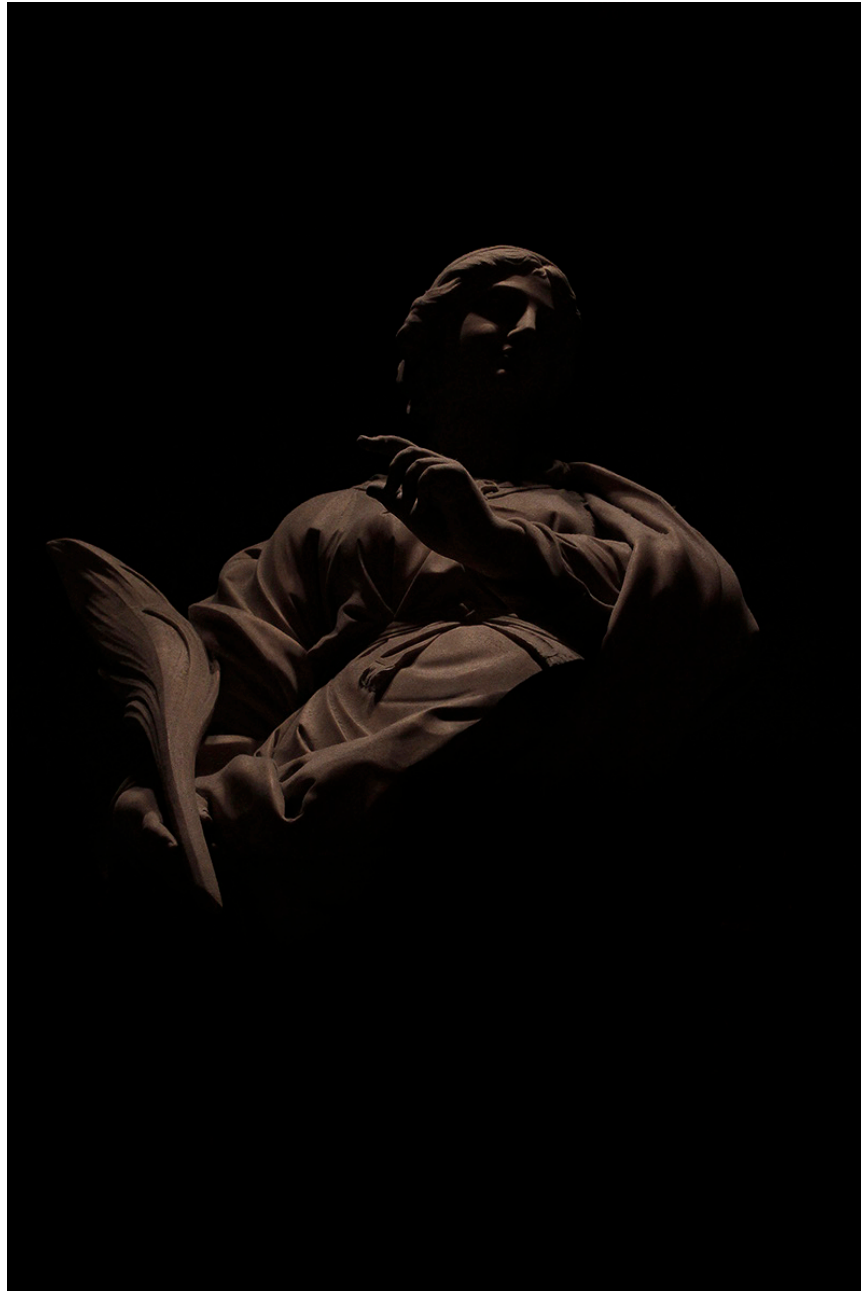
This project resulted from the opposition of feelings that arose after my father’s death and that forced me to think about the limitations of human existence. It seeks to reflect on how we deal with the loss of someone close to us, and with the perception of our finitude.

Considering that these concepts are materialized using a practice that immortalizes life by its representation, what does it mean for photography to portray the absence of its reference, and what is the role of photography in the experiences of mourning?

Through a narrative between opposing and complementary forces, between what is present and what is absent, reality and fiction, between here and there, there is a broader vision of our sense of being. Perhaps, somewhere between the fluctuation of becoming aware of our own mortality and the desire to be immortal we can find an opportunity to live deeply.

JOANA DIONISIO

Μπροστά στο άπειρο του τίποτα

Τι είναι ο φόβος; Πώς προκύπτει; Από πού προέρχεται;

Ο φόβος διαμορφώνεται από την άγνοια της ίδιας μας της ύπαρξης, και όλοι πρέπει να τον ζήσουμε και να τον καταλάβουμε. Ο φόβος δείχνει την ευθραυστότητα, την ευπάθεια και τη θνησιμότητά μας.

Ο Heidegger (1989) προτείνει ότι ο άνθρωπος βιώνει τον φόβο πολεμώντας τα βαθύτερα ένστικτά του, μέσω του θάρρους του να βουτήξει στην άβυσσο του αγνώστου και της ικανότητας να περπατήσει προς το τίποτα, για να αναζητήσει την ουσία του.

Σήμερα δεν δεχόμαστε την αγωνία ως χώρο για προβληματισμό, η ψευδαίσθηση του ελέγχου και η καταναγκαστική μας προσπάθεια να προβλέψουμε και να εξασφαλίσουμε τη ζωή, συχνά οδηγούν σε ένα συνάισθημα ματαιότητας. Αυτή η σειρά φωτογραφιών στοχεύει να αντιμετωπίσει τον φόβο μου για το διάστημα, γνωστό ως Αστροφοβία. Μέσα από τη δημιουργία φωτογραφιών που μου προκαλούν δυσφορία, προσπαθώ να καταλάβω τι με βασανίζει τόσο πολύ σε αυτές τις εικόνες.

Από τη στιγμή που ο άνθρωπος απέκτησε επίγνωση του κόσμου γύρω του, δεν σταμάτησε να κοιτάζει τον ουρανό και να προσπαθεί να τον κατανοήσει. Παράξενες και απόκοσμες οντότητες που χαρακτηρίζονται από τη δύναμη της βαρύτητας κατοικούν αυτόν τον κόσμο, γεμάτο αβεβαιότητες και μυστήρια.

Τι είναι τόσο ανησυχητικό για το σύμπαν; Είναι η αντίληψη της ύπαρξης, της χωρικότητας και της χρονικότητας μπροστά στο άπειρο του τίποτα; Είναι το κενό; Αυτό το κενό που ταυτόχρονα εμπεριέχει την ύπαρξη των πάντων. Μήπως αυτό που με ενοχλεί είναι η επίγνωση του μέτριου μεγέθους μου που χάνεται στην απεραντοσύνη, μετατρεπόμενο σε ένα μικροσκοπικό σημείο σε μια μπλε σφαίρα;

Μόλις περάσουμε τα όρια του γνωστού, εμφανίζεται ο φόβος, γιατί εκείνη τη στιγμή γινόμαστε αδαείς, δεν είμαστε πλέον τόσο σίγουροι, μπορούμε να κάνουμε λάθη και αυτό είναι που κρατά τους ανθρώπους κολλημένους σε αυτά που ξέρουν.

Σύμφωνα με τον Χάιντεγκερ, κατά βάθος ο μόνος φόβος που υπάρχει είναι ο φόβος του χρόνου, γιατί ο θάνατος σταματά τον χρόνο, το πέρασμα της ζωής είναι το πέρασμα του χρόνου, ο φόβος του θανάτου είναι στην πραγματικότητα ο φόβος του χρόνου και ο φόβος του χρόνου είναι, κατά βάθος, φόβος για τις χαμένες στιγμές.

JOANA DIONISIO

Diante da infinitude do nada

What is fear? How does it come about? Where does it come from?

Fear is made of the ignorance of our own being, we all have to live it and understand it. Fear points to our fragility, vulnerability and finitude.

Heidegger (1989) proposes that man experience fear fighting his deepest instincts, through the courage to launch himself into the abyss of the unknown and the ability to walk towards nothingness, in order to seek its essence.

Today we do not accept anguish as a space for reflection, our illusions of control and our compulsive effort to foresee and secure life often lead to feelings of meaninglessness.

This photo essay aims to meet my fear of outer space, called Astrophobia. Through the creation of photographs that cause me discomfort, I try to understand what torments me so much in these images.

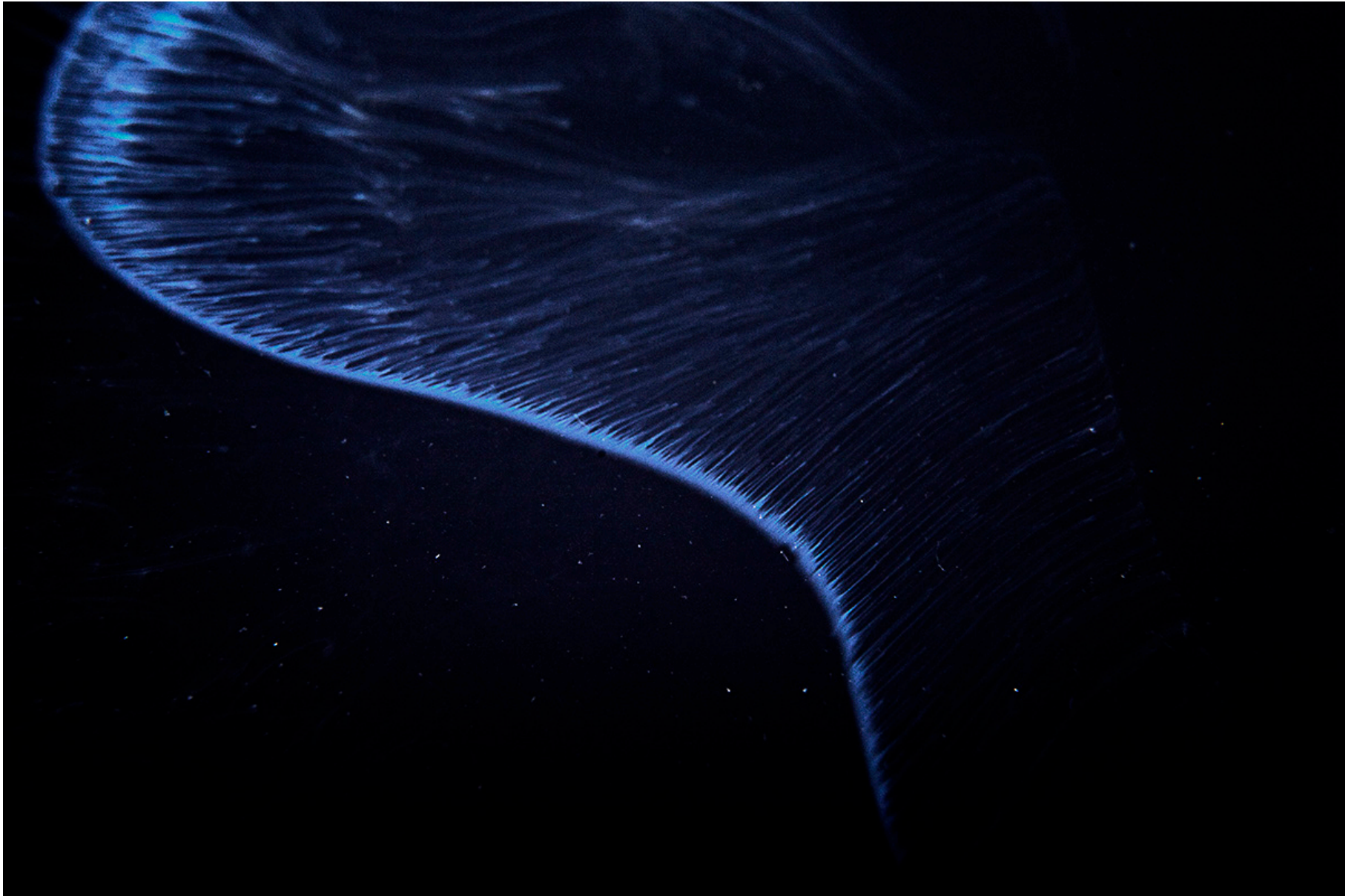
Since man has been aware of the world around him, he has not stopped looking at the sky and trying to understand it, bizarre and ghostly entities characterized by the force of gravity populate this world full of uncertainties and mysteries.

What is so disturbing about the cosmos? Is it the perception of existence, spatiality and temporality in face of the infinity of nothing? Is it emptiness? This emptiness that at the same time contains the existence of everything. Could it be that what disturbs me is the awareness of my modest size lost in the immensity, reduced to a tiny point in a blue sphere?

As soon as we cross the boundary of what is known, fear arises, because in that moment we become ignorant, we are no longer so sure, we can make mistakes and that is what keeps people stuck in what they know.

According to Heidegger, deep down the only fear that exists is the fear of time, because death stops time, the passage of life is the passage of time, the fear of death is actually fear of time and the fear of time is, deep down, fear of the moments that were not lived.

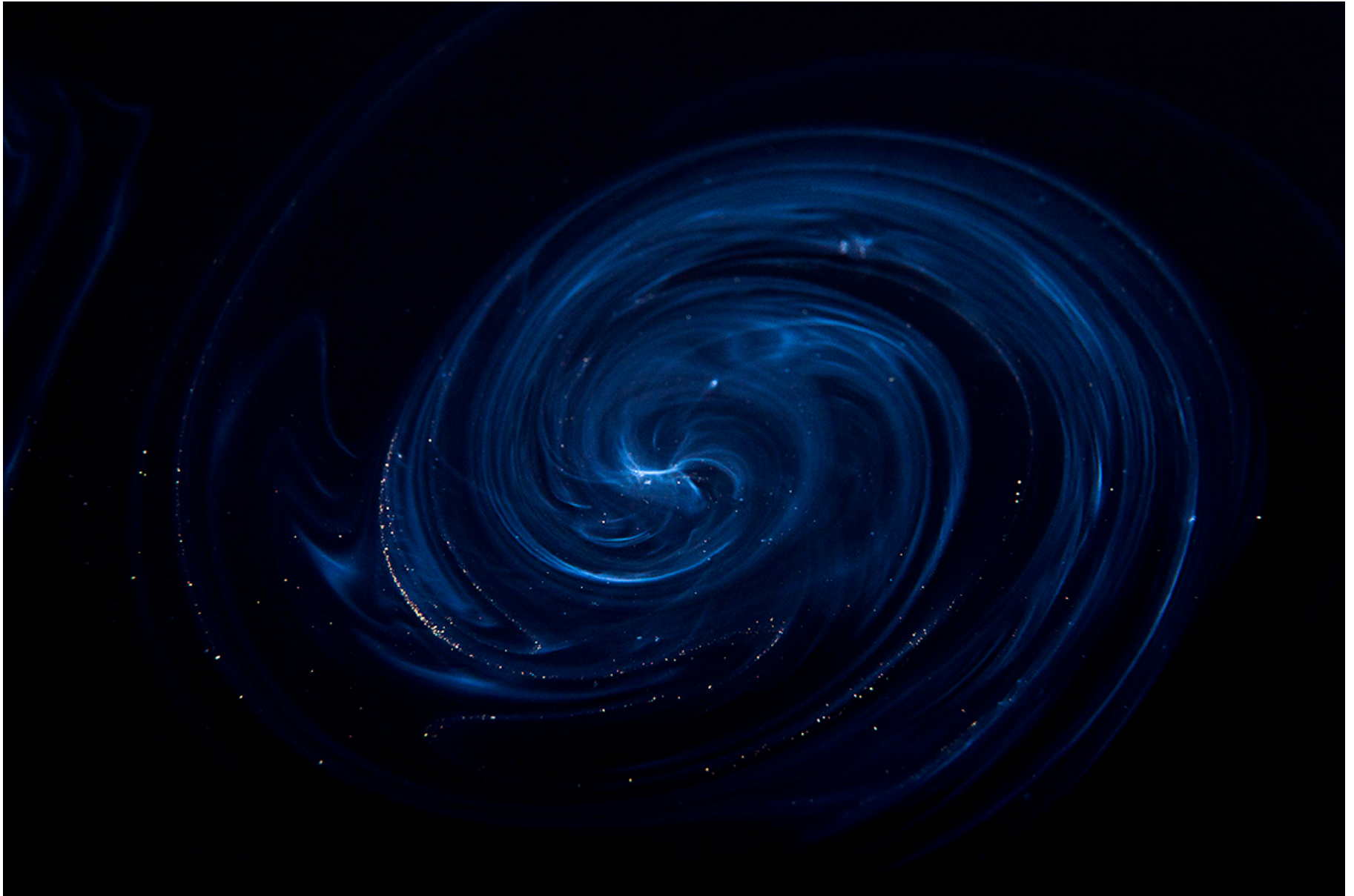

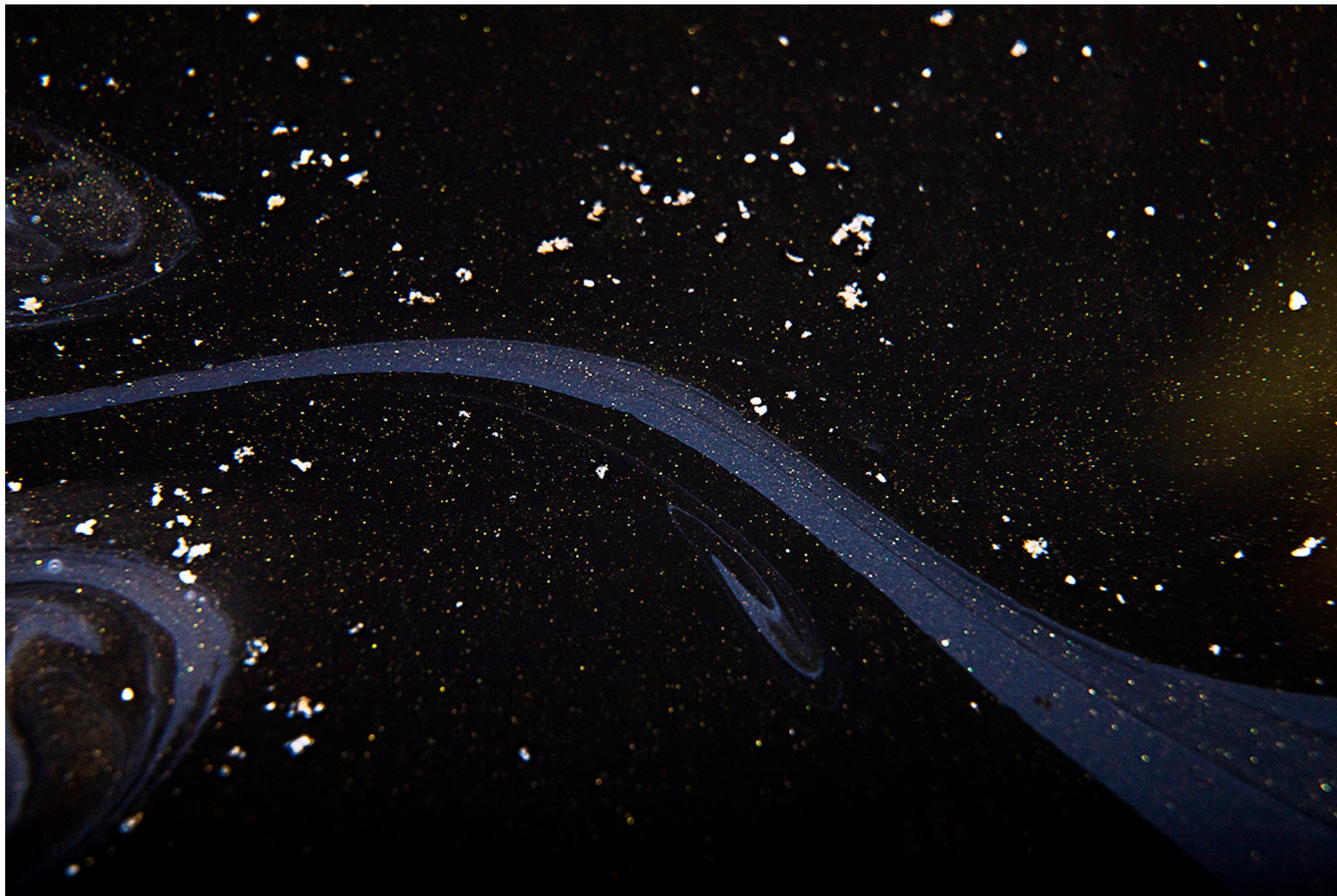

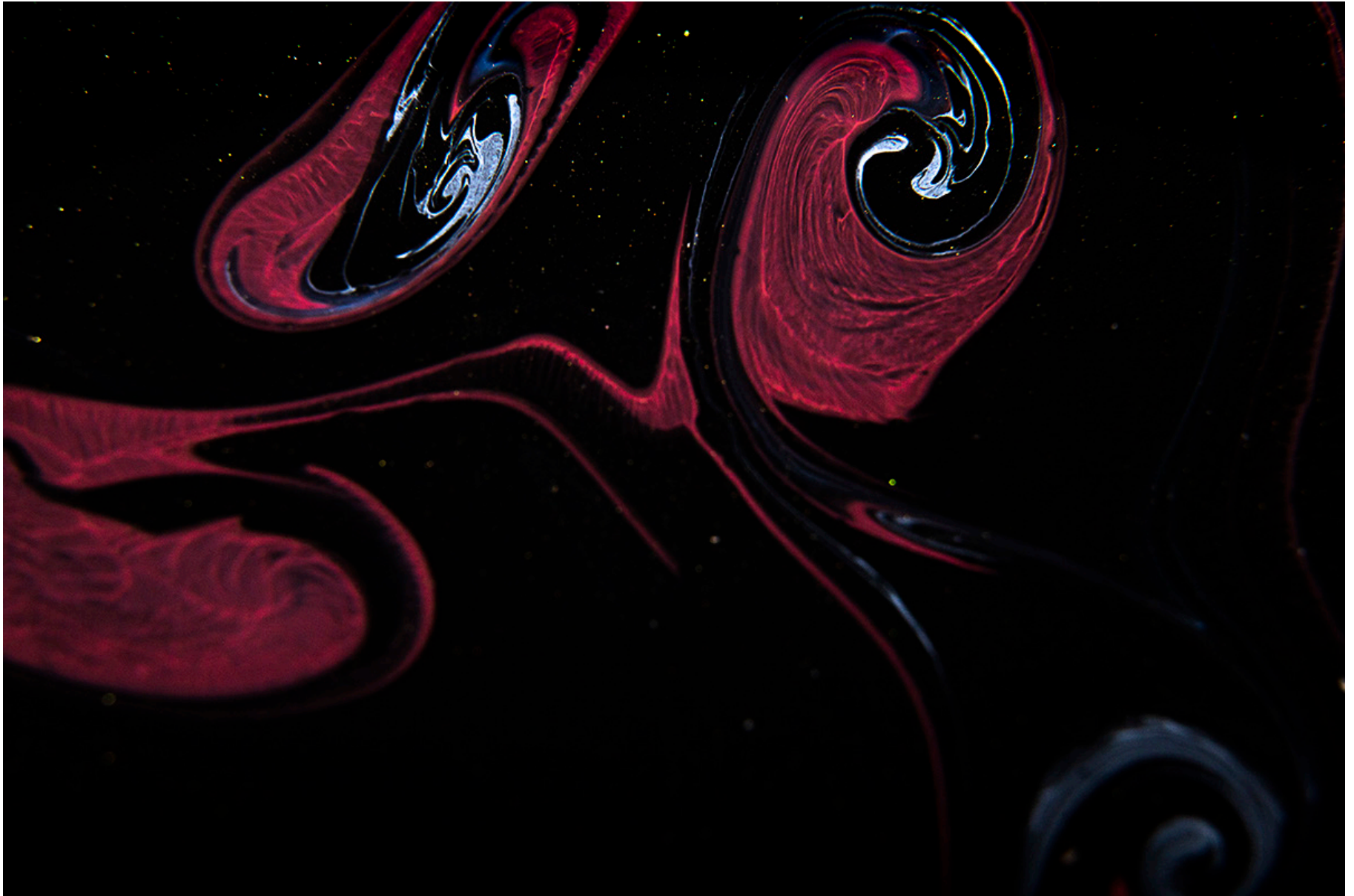

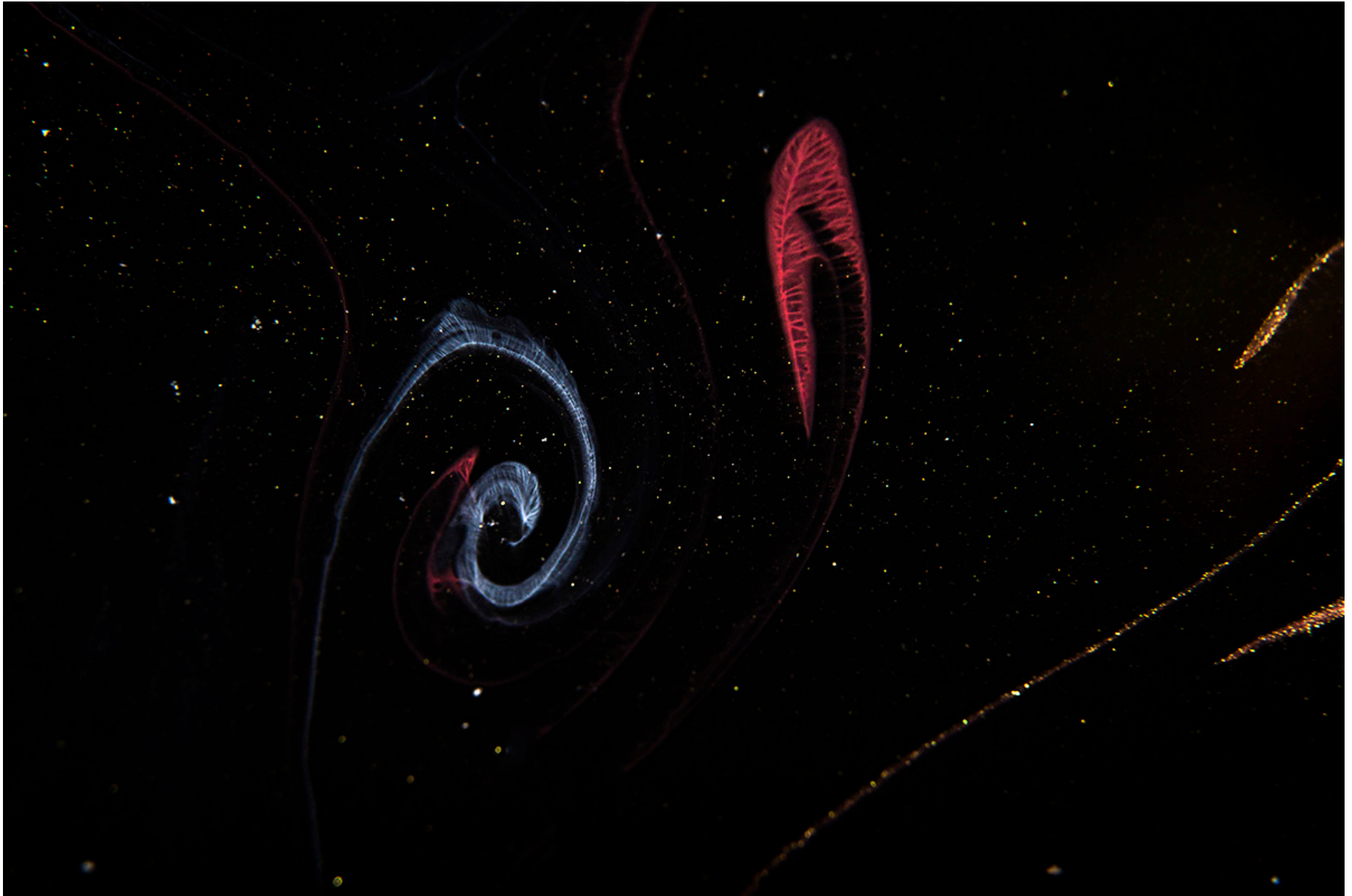

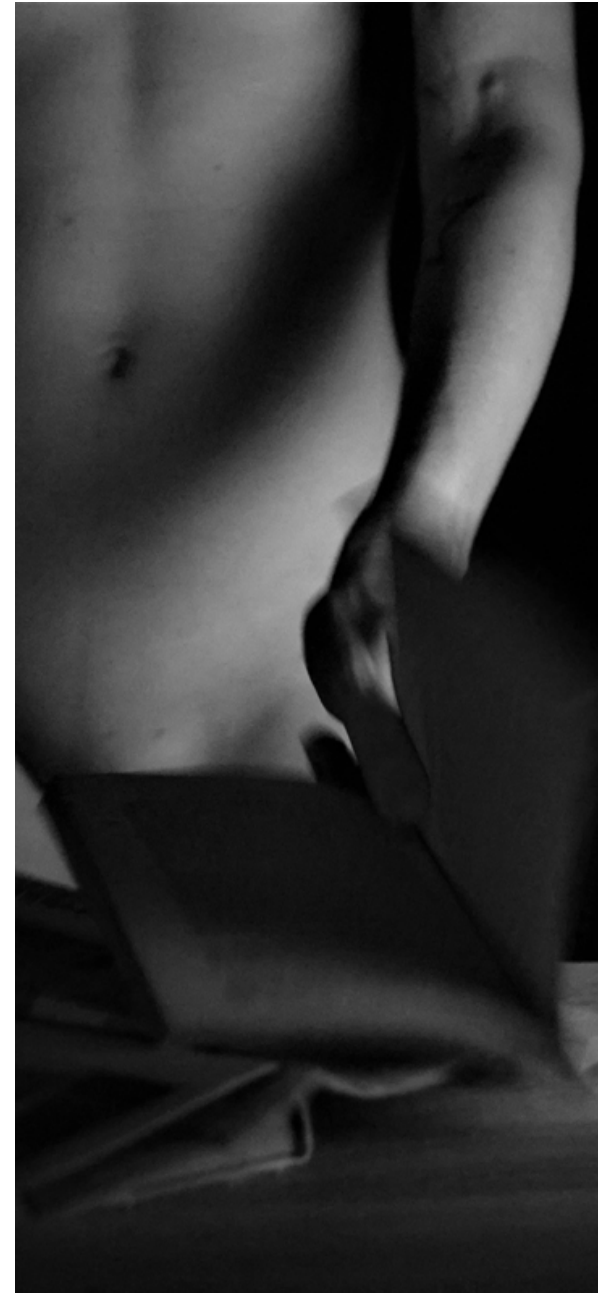
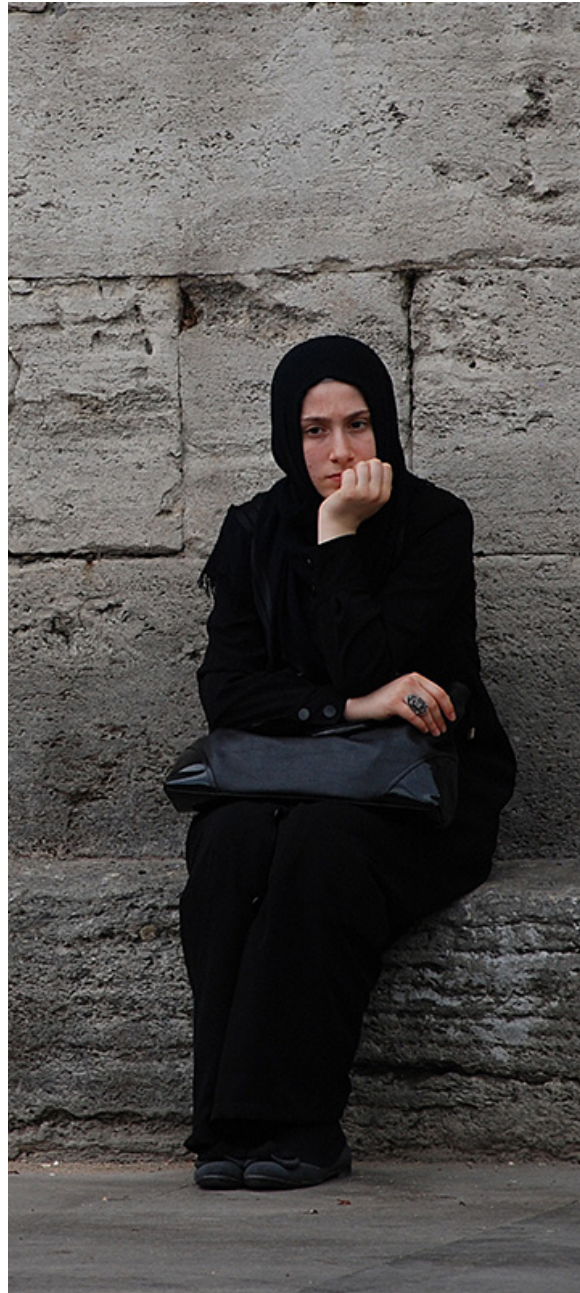
MONTHLY PROJECTS

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2022 / SEPTEMBER 2022
Intimacy

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2022 / OCTOBER 2022
Gaze

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2022 / NOVEMBER 2022
Free Topic - Artist's Choice

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2022 / SEPTEMBER 2022
Intimacy

Alexandra Manston
Efi Laskari
Yiorgos Papadopoulos

Alexandra Manston
GREECE

INSTA: Ohlala_ski

Efi Laskari
GREECE

FB: strella.strellaki
INSTA: efi_laskari
<https://www.behance.net/efilaskari>

Yiorgos Papadopoulos
GREECE

FB: [george.papadopoulos.5496](#)
INSTA: [Yiorgospapado](#)

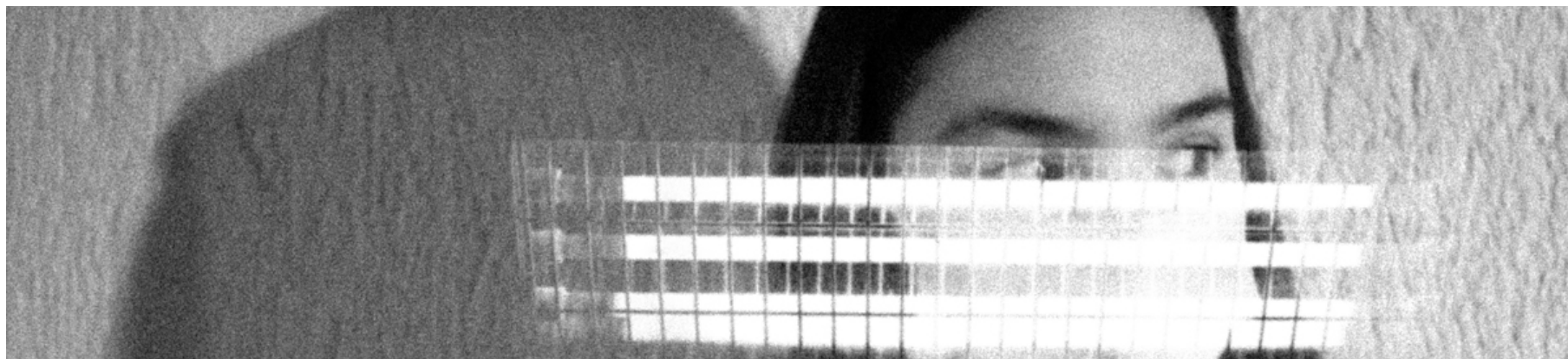

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2022 / OCTOBER 2022
Gaze

Dimitra Kitsiou
Stefanos Chronis
Yiannis Krikis

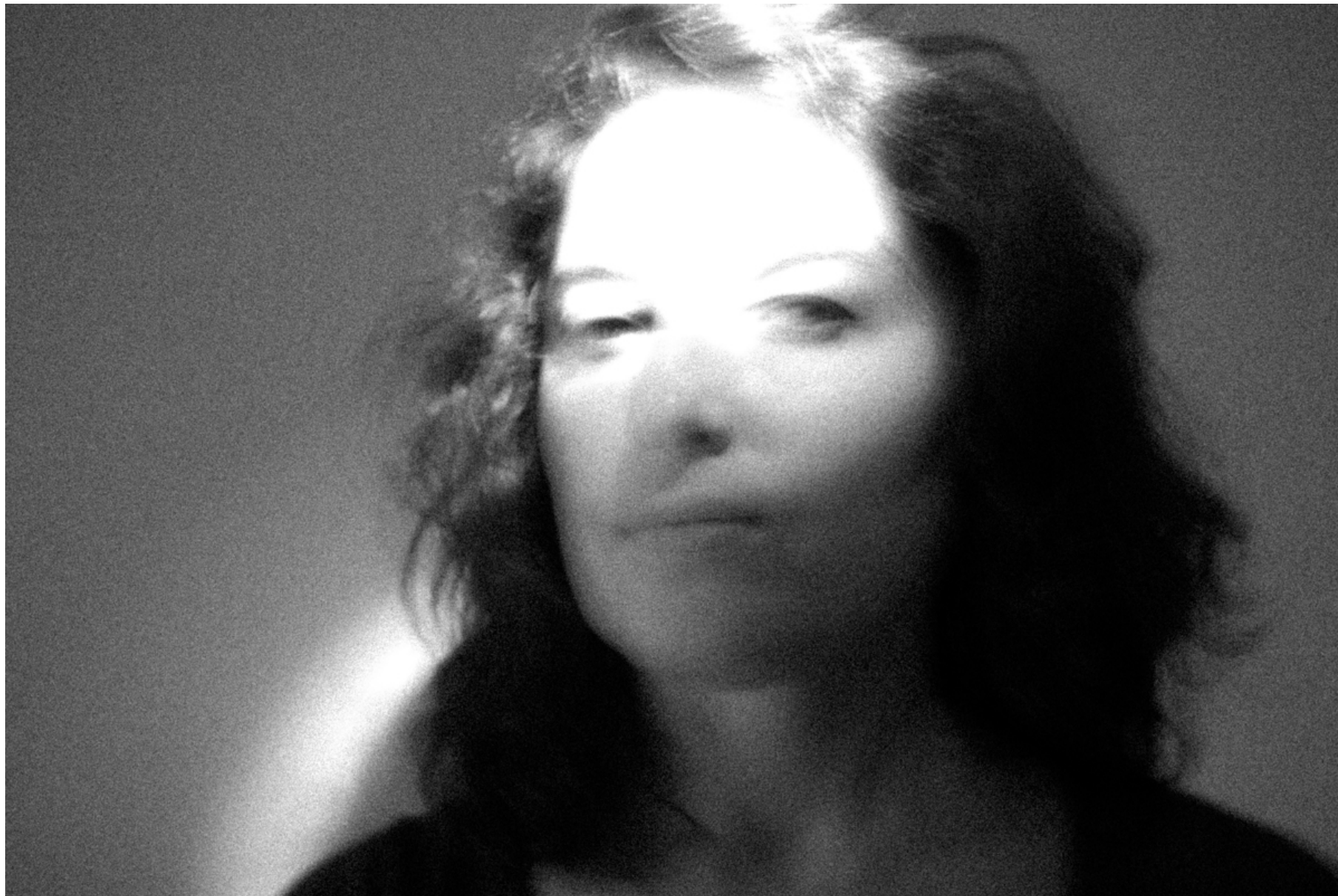

Dimitra Kitsiou
GREECE

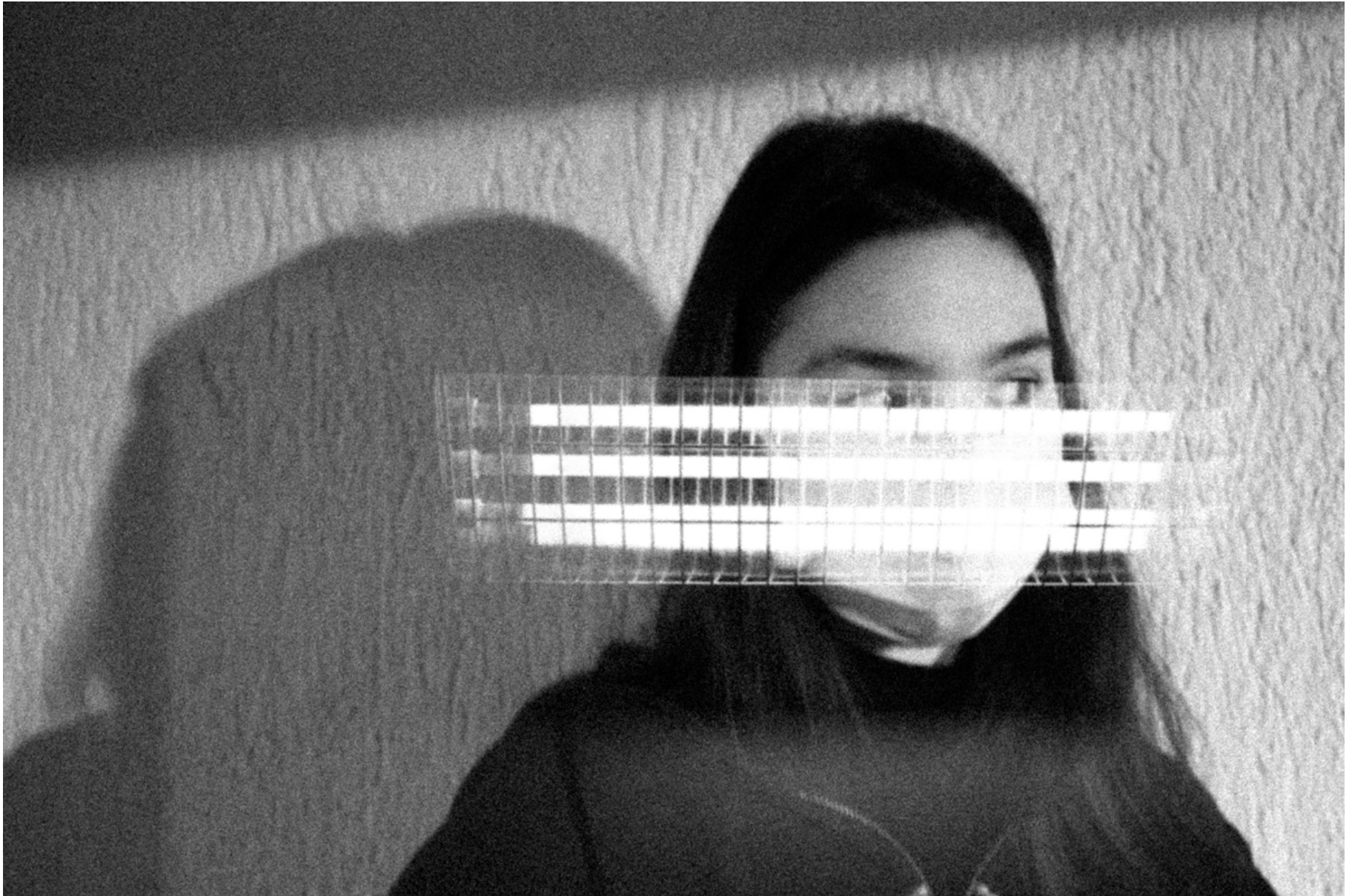
FB: dimitra.kitsiou
INSTA: d_n_k_gr
<https://bit.ly/3Bo0hoW>

Stefanos Chronis
GREECE

FB: stefchronis
INSTAGRAM: stefchronis
[flickr.com/photos/stefanos_chronis/albums](https://www.flickr.com/photos/stefanos_chronis/albums)

Yiannis Krikis
GREECE

FB: yianniskrikis
INSTA: jkrikis
lensculture.com/yiannis-krikis
<https://jkrikis.tumblr.com>

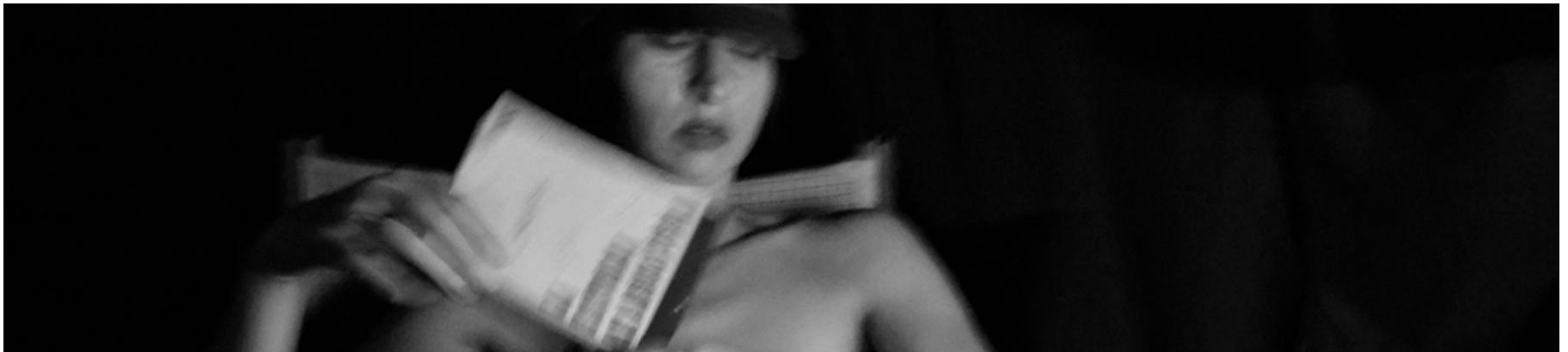

NOEMBPIOΣ 2022 / NOVEMBER 2022
Free Topic - Artist's Choice

Thanos Kokkinis
Sakis Mouchtarides
Yiorgos Papadopoulos

“Brecht”

This time I'll let Bertolt tell the stories. He was so good with words anyway. Much better than I. But I'll do the legwork. I'll take the pictures.

This is no mean feat. Because Bertolt's stories are sad ones. And I have to do him and my subjects justice.

I know that no much has changed since his time. So these will not be pretty pictures. Most of them are “uncomfortable”. But to quote Bertolt “Sometimes it's more important to be human, than to have good taste”.

Find out the whole project here:

<https://bit.ly/3FfG5a5>

Thanos Kokkinis
GREECE

FB: [thanos.kokkinis](https://www.facebook.com/thanos.kokkinis)
[thanoskokkinisimages.wixsite.com/home](https://www.thanoskokkinisimages.wixsite.com/home)
[https://flickr.com/photos/148022863@N08](https://www.flickr.com/photos/148022863@N08)

Sakis Mouchtarides
GREECE

FB: sakisdb

Yiorgos Papadopoulos
GREECE

FB: george.papadopoulos.5496
INSTA: Yiorgospapado

Gregory Moutsios

Born in Serres Prefecture in 1965.

I studied Mathematics at Aristotle University, Thessaloniki, Greece. I attended photography workshops at the Photographic Group of Kalamaria Municipality and at the Photographic Centre of Thessaloniki.

Co-founder at 1999 of the photographic group "Atropos".

Since 2002, I have been working as independent photographer Member of the Photographic Centre of Thessaloniki.

I have taken part in group and solo exhibitions and my work has been published to various photographic magazines in Greece and abroad.

FB: TimeSilencePhotography

INSTA: TimeSilencePhotography

WEB: timesilence.com

Anna Papachristou

I am a psychologist, working at the Down Syndrome Association of Greece. I am an amateur photographer, and also a member of the Photographic Group F by Tasos Schizas for the last few years. I have created the first photography group for people with disabilities, which has won distinctions in Greece as well as abroad. I have participated in group photography exhibitions, and I have been honored with the second prize in the 12th Panhellenic photography competition of the Volos photography club.

FB: anna.papachristou.1

INSTA: papachristouanna

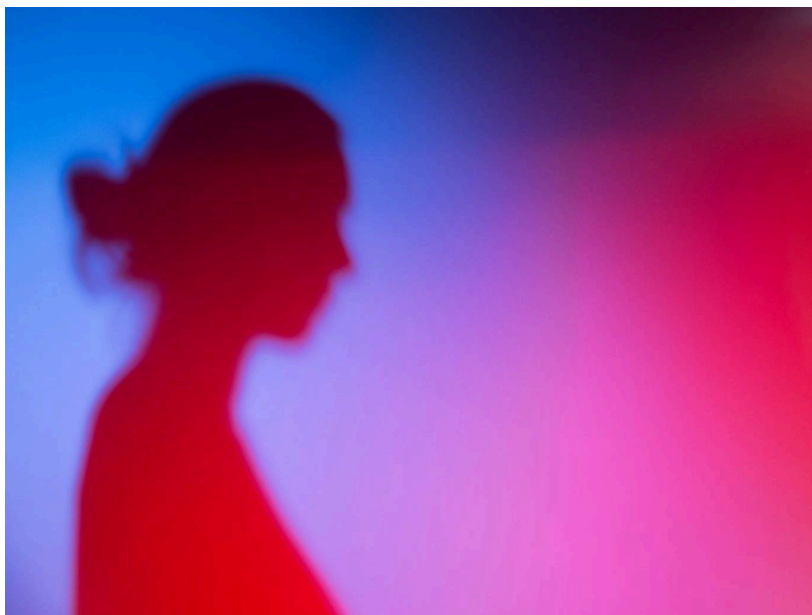
Fani Karanikola

I was born in Giannitsa in February '80. I studied in Thessaloniki, lived there for 20 years, and the last two years I live and work in Corinth. I am a member of the female vocal group Opus Femina since 2018. Since 2019 I am a member of the Corinthian Photography Club under the guidance of Anastasis Protopapas and the Instantane Photography Team of Vangelis Tamvakos in Peristeri. I have distinguished myself in international photography competitions and have also participated in group exhibitions and e-photo magazines.

FB: karanikolaf

INSTA: karanikolafani

WEB: <https://rb.gy/anwazf>

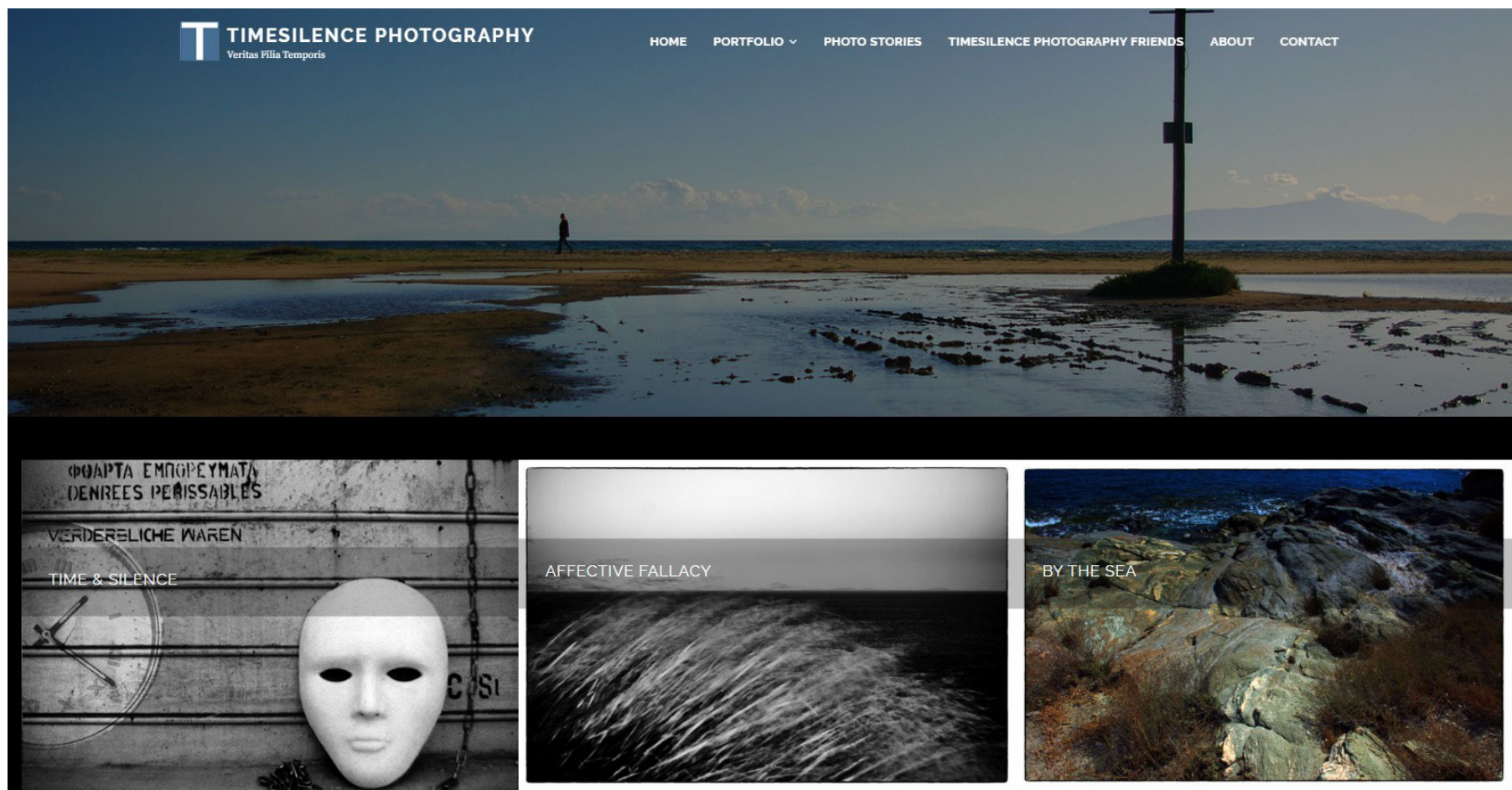
Yria Chorianopoulou

Born some Aprils ago in Athens, managed to gather experiences from quite a few countries, and now back in Athens. I first entered a photography school, but thought maybe it was too narrow a field. So I entered the Department of Fine Arts and Art Sciences of the University of Ioannina, only to circle back to photography. Since then, it has been my main medium of expression, and I have taken part in group photography exhibitions and competitions.

INSTA: yframes

WEB: www.yframes.com

<https://www.timesilence.com>

TimeSilencePhotography

TimeSilencePhotography

www.facebook.com/groups/TimeSilencePhotographyFriends

[tspfriends](https://www.instagram.com/tspfriends)

Join Us!

TIMESILENCE PHOTOGRAPHY

www.TimeSilencePhotography.com

www.facebook.com/TimeSilencePhotography

www.instagram.com.com/TimeSilencePhotography

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ / DECEMBER 2022